

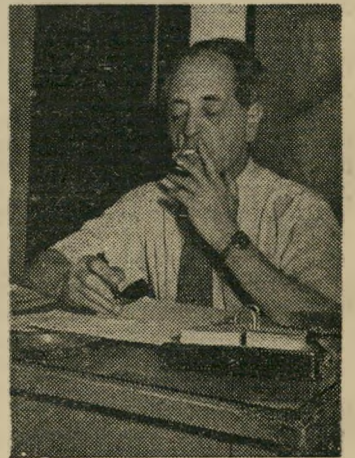
אונקלוס חוזר הביתה

אגדת אונקלוס (122 ע') — יעקב ויינשל, — הוצאת מוזס.

במשך 1800 שנה נידון אונקלוס לרחף כרוח רעה על דפי הספרות היהודית וה' נוצרית. לפעמים היה נדמה, שגם הוא עצמו אינו יודע עוד מהיו, כעצם — יחוי בעל-אחוות, או אציל רומאי מקרובי הקיסר? האם היה גר צדק גאון, שתיגרם את התנ"ך ליוונית רומית, או אדריכל שבא לבנות עיר של עובדי אלילים על חורבות ירושלים?

יתכן ושאלות אלו לא היו נפתרות לעולם, ואונקלוס המסכן היה מוסיף ל- התענות בספקותיו, לולא בא ערה יעקב ויינשל, הרופא-הסופר התל-אביבי, וגאל אתו מעינוייו. אחרי שגאל את תיאודור הרצל ואת מרקו ברוך, נכמרו רחמיו על אותו יווני-רומי-יהודי, והוא התקין לו בית-מבטחים-ספר, הקובע, לבסוף, ש- היה התנו של אדריאנוס, שהתגרש מאש- תו, בא לארץ כדי לבנות את עיר הא- לילים, התאהב בבתו של רבן גמליאל, שילב עבור תרגום התנ"ך לשתי השפות. לבסוף בא לכלל מסקנה, שעל היהודים למרוז ברוטא, ומשהיהודים העצלנים אי- גם מראים כל נטיה לכך, הוא בעצמו מסית אותם למרד נגד ארצו, ע"י חרי- שת אדמת הקודש.

פגישה על כוס יין. יעקב ויינשל אינו מתעמק בתסביכי הילדות של אונ-

יעקב ויינשל אפוריזמיט, לא אהבה

קלוס, ודולג גם על חיי האהבה שלו. לעתים מתגנב ללבו של הקורא החשו, שאונקלוס אינו משתמש לו אלא אמ- תלה, כדי לכתוב אפוריזמים מבריקים על היהודים של אז, כשהכוונה ליהודים של היום: "הואיל ומנהיגי היהודים אי- גם תלויים בעמם, הופכים הם גם את עמם בלתי-תלוי בהם..."

מי שרוצה, איפוא, לראות את הרומי- אים, את אציל, ואת תלמידי-החכמים ב- אספקלריה של אישיות מבריקה ומר- אותה שעה לפגוש את גיבורי מרד בר- כוכבא פגישה ידידותית על כוס יין, ימ- צא בספר חומר-קריאה מענין.

הרהורים על "חתיכות"

17 בני"ב (80 עמ') — אלעזר פדהוצר—הוצאת של"ח (0.200 ל"י)

משום מה מצאה לנכון תנועת החרות לחזק את מפעלה הכספי -- של"ח (שקלים לוחמי חרות), שהנסותיו מקדשות לת- מיכת נכי הארגון הצבאי הלאומי, קרר- ביהם, ע"י הוצאת ספרים שהגדרתם כק- לוקלים עדיין אינה אומרת דבר.

בסגנון "בלשיים", שהיו נמכרים מר- רת חצי גרוש בחוברות של 24 עמודים, מתוארים בספורי הוצאה זאת מבצעי אציל- החוברת האחרונה, 17 בגי"ם — נסיון רכישת נשק בשדה התעופה עקרון שלא עלה יפה, כתובה, אף היא ברוח זאת.

מעללי אציל, בהם סיכנו עשרות גי- בורים את חייהם, מתוארים בדרמטיזציה חכרת טעם, הרחיה הרהורים על "חתי- כות", שלא לעניין. חרפה היא לחלל בפ- פוטי הבל את זכרם של אנשי אצל הטר- ביב, הנאמנים; את רושם פעולותיהם, שהטילו מורץ בלב הכחות הבריטיים.

הצבא

המצרים התנגדו לטיול

כאשר חייל היה הולך כפי-גו וראשו שמוט על כתפו הרי לא הביטו בדאגה רבה לענין זה. אחרי הכל, אמר, הוא יגביה ויחזק. קידם כל יש לעשות את העבודה השוטפת, לטפל ברו"חים, לענות על מכתבים, לחתום, לסמן מספירים וגם קצת לרוץ — ממשרד למשרד. השדה, האימונים והכשר הגופני, כל אלה דברים הנעשים במסגרת האימון הצבאי והחייל עבר אותם בהיותו טירון, למה לבזבז עליהם זמן.

הכל תלוי במזל. אם נמצא "משוגע" לספורט בבסיס צבאי, בסדנה או בכנף וגוסף לעומס תפקידיו רצה גם לחזק את עצמותיו, להרגיש שהוא צעיר, היו נדים לו בראשו ומפסירים: משוגע, לך תתעסק אתו. אך לא תמיד היה המשוגע נשאר בייחוד, פעמים נמצאו לו חברים שעסקו בספורט בחיים האזרחיים. חיילים אלה לא רצו לוותר ולהפסיק מאימוניהם מאחר שכלל גדול הוא בתרבות הגוף: אין אימונים — אין רמה ואין הישגים. ספורטאי שזנח את המסלול או את מגרש הכדורגל מביט בתאוה לעבר הממשיכים. כך יצא שרבים הצטרפו לאותם "המשו- געים" והחלו להתגבש פה ושם, קבוצות בכדורגל וטניס-שולחן.

עם הקבוצות באות התחרויות.

כשצצה קבוצת "אילון" ולפניה ואח- ריה התגבשו קבוצות אחרות, מצא כל פקוד וכל מחנה לכבוד לו לארגן קבוצת כדורגל. אין פלא שהכדורגל בא ראשון, אך קבוצות כדורעף היו עוד הרבה קודם לכן; מי מבין החיילים אינו אוהב לרוץ ולעמול במשך 90 דקות כדי להחזיר את הכדור לשער קבוצה יריבה? מספר הקבו- צות הרב הביא את האחרים להכריז על משחקי גביע הרמט"ל בכדורגל. הצלחה כה גדולה לא קיווה איש וההתענינות הרבה, הן של האזרחים והן של החיילים, עברה על המשוער. התחרויות החלו להת- ארגן בכל פינות הארץ והמפקדים תמכו וסייעו.

חרט או חלוץ? המירוץ להשגת מעולים הקיף את הפקודים השונים וקציני האימון הגופני שעשו עבודה-שחורה בהת-

כפורט צבאי: התאגרות

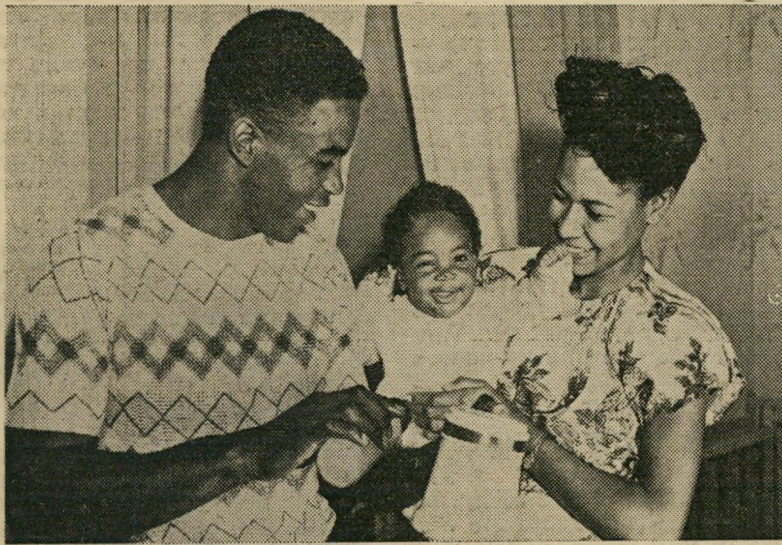
דרוש ספורטאי, לא חוט

ארגנות הקבוצות ועמלו, פעמים גם תוך אדישות מפקדים שלא הבינו בתשיבות הענין לצבא מתחיל, נסי למשוך ולארגן לקבוצתיהם שחקנים מעולים. הקבוצה הצבאית אינה יכולה להשתתף בדרישותיה ובתנאיה לקבוצה האזרחית. בצבא יכול לשחק רק חייל, כך שפעמים חסר היה לאחת הקבוצות בצבא חלוץ פורץ, ביקשה דרך הצנרות הרגילים, חרט סוג א' ואף נקבה בשם של שחקן ידוע. התשובה לא אחרה לבוא: מה אתם מבקשים, חרט סוג א' או חלוץ סוג א'?

חידה של נקודה. הקבוצות הצ- באיות ידעו לעמוד נגד קבוצות אזרחיות והתחרות — לא דוקא על המגרש — לקבוצות הזקות הגבירה את המתח והי- רימה את הדרגה הטניט. בסיס ההדרכה עזרו ביותר ואף הקימו קבוצות מעולות

כנבחרת פיקוד ההדרכה הצבאית. חיילות מסוימים שילבו מסורת בתפקיד וכך נודעו אנשי חיל-התותחנים כמושכי-חבל מצטיי- נים. האוריאם הקימו קבוצה מעולה בטניס שולחן והקשרים מחיפה לא פגרו אחריהם בשי"ח זה.

נוסף לכך, להשיג שחקנים מעולים זמ- פורסמים. במקרה כזה יבוא לחנות בשח- קנים הללו ולא אכפת יהיה לצופים אם הקבוצה תנצח או תפסיד. כל תלמיד אמ- ריקאי מכיר את טי קוב, הכוב בשחקני הבייזבול; ביב רות, הפופולרי שבכולם,

ג'קי רובינזון, רחל וג'קי הקטן עתיד ספורטאי, לא כושי

שהיה חובט בכדור לעתים בעוצמה כזאת, עד שהכדור היה מועף מתוך יאצטיון; בשנים האחרונות היה ג'קי דימגני המוצלח ביותר. אבל איש מכל אלה לא עלה לגדר- לה במהירות ככושי ג'ק רוזבלט רובינזון.

רובינזון בתפקיד רובינזון. לפני ארבע שנים לא שמעו על ג'ק רובינזון — היום מופיעה תמונתו בשער השבועונים; ספור חייני בהמשכים בעתונים; הוא עצמו ברדיו וטלוויזיה; כבר הוסרטו חייו, ורר בינזון משחק בתפקיד רובינזון. רובינזון הוא אחד האתלטים היחידים שהזומן להי- עיד בפני ועדת הסנט. הוא נבחר פה אחד כשחקן היקר ביותר בליגה, שבה הוא משחק.

רובינזון הוא הכושי הראשון, שהת- קבל לליגה חשובה. אחריו כבר באו 49 כושים נוספים, שנרכשו ע"י קבוצות ידו- עות.

רובינזון נשא נערה, שאהב בבית- הספר — רחל, יש להם ילד בן 4. ג'קי, וילדה בת שנה, שרון. משכורת הבייזבול שלו היא 35,000 דולר לשנה. אבל הוא מרויח סכומים נוספים תמורת הופעה בסחטים. הוא אינו שותה ומעשן, וישן לא פחות מ10 שעות בלילה.

כושים ככושים או לא. ביולי

1949 אמר רובינזון לפני ועדת הקונגרס: "אני מבין שיטתו מספר כושים קומוני- סטים, ובעת מלחמה הם עלולים לעשות מה שיעשו קומוניסטים אחרים", הוסף רובינזון, "ישנם גם פציפיסטים כושים, והם ינהגו ככל פציפיסט אחר בעל איהה צבע עור שהוא. וכל הכושים, האיטלקים, האירים, היהודים, השוודים והסלבים ינהגו — כמו שנהגו מיעוטים אלה בזמן מלח- מה האחרונה, הם יעשו כמיטב יכולתם לשמור על מולדתם הישנה מלהכנס למלח- מה, ואם לא יצלח בידם, יעזרו כמיטב יכולתם לנצח במלחמה נגד רוסיה או כל אויב אחר, המאיים עלינו".

אמר ג'קי רובינזון: "אני אדם דתי, ואהב את אמריקה בגלל חופש הדת. אני חושב, ש99 מאלף כושים אמריקאים יאמרו לכם כזאת... אין פלא הדבר שלא נלחם בהפליה הגזעית, אבל איננו צריכים לעזרת הקומוניסטים במלחמתנו זו".

בראש ריקי, נשיא ה"ברוקלין דוד גרס", שהציע לראשונה לג'קי רובינזון תפקיד בבייזבול מאורגן, סיכם את עמ' דתם האופינית של האמריקאים, כלפי את- לטים כושים וג'קי רובינזון. הוא אמר: "לפני רובינזון עתיד ספורטאי, לא כושי, כשם שעתיד האזרחים אינו כושים, יהו' דים, או קתולים, אלא כאמריקאים. כשיבינו בני האדם, שאין "הום ראן" שחור או לבן ("הום ראן" — מונח חישוב ההישגים בבייזבול), יראו ויאמינו, שאין אמריקאים שחורים או לבנים".

כדור = בסיס

הכושי הראשון בליגה

כדור-בסיס (בייזבול) הוא אחד מענפי הספורט הפופולריים ביותר בארה"ב. החל מן האביב וכלה בסתו, משחקים בכדור- בסיס בחצרות, במגרשי המשחקים ובאיצי- טדיונים ענקיים בכל חלקי ארה"ב. הצידו זול: כדור בגודל כדור טניס, אבל יותר כבד ומצופה שכבת עור דקה; אלת עץ הנקראת מהבוט. מטרת המשחק היא: על המכה במחבט להעיק את הכדור למרחק, באופן שהמשחקים בשדה לא יצליחו לתר- פשו.

בערים רבות קימות קבוצות כדור- בסיס מקצועיות, המאורגנות בליגה ומת- חרות ביניהן. כל קבוצה מנסה לנצח במספר משחקים רב ביותר, אבל היא משתדלת,